

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Вимоги до реферату
на кандидатський іспит з іноземної мови

Рівне - 2017

Мета реферату полягає в тому, щоб перевірити вміння аспіранта (здобувача) стисло викладати зміст іноземного тексту з фаху рідною мовою. Передумовами успішного написання реферату є:

- 1) знання програмного навчального матеріалу з іноземної мови;
- 2) знання лінгвістичних особливостей науково-технічної літератури;
- 3) знання лінгвістичних особливостей науково-технічної літератури;
- 4) вміння подолати лексичні, граматичні і стилістичні труднощі при перекладі наукового тексту.

Основна частина складається з розділів (можуть бути й підрозділи, підпункти тощо). Назви розділів і підрозділів повинні відповідати таким же розділам і підрозділам оригіналу.

Реферат пишеться рідною мовою і являє собою огляд іншомовних наукових робіт, опрацьованих автором. До основного тексту додається словник або глосарій (обсяг - не менше 200 термінів даної галузі науки) та резюме іноземною мовою. Обсяг реферату (без словника і резюме) – 24 машинописних сторінки. Структура реферату: титульний аркуш; зміст; перелік умовних позначень (при необхідності); вступ, основна частина, висновки; список літератури, додаток. Титульний аркуш містить: найменування вищого навчального закладу, де він виконувався; прізвище, ім'я, по-батькові автора реферату; тему реферату; місто і рік.

Зміст подається після титульного аркушу та містить найменування і номери початкових сторінок усіх розділів і підрозділів.

Перелік умовних скорочень (при необхідності): якщо в рефераті вжита специфічна термінологія, а також використано маловідомі скорочення, позначення і таке інше, то їх перелік може бути поданий у вигляді окремого списку, який розміщується перед вступом.

Резюме (*Abstract, Summary, Zusammenfassung*) пишеться іноземною мовою в обсязі не менше одної сторінки.

Список літератури розміщують в алфавітному порядку і складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної та видавничої справи.

У додатках, що являє собою ГЛОСАРІЙ або СЛОВНИК термінів з фаху (не менше 200 одиниць), всі слова розміщуються в алфавітному порядку (спочатку терміни, а потім всі інші) та наводяться в початковій формі (іменники у формі називного відмінку однини, дієслова – у формі інфінітиву активного стану тощо).

Правила оформлення реферату:

- 1) на одній стороні аркуша паперу формату А-4;
- 2) шрифт – *Times New Roman Cyr*; розмір шрифту – 14;
- 3) відстань між рядками – 1,5 інтервали, до тридцяти рядків на сторінці;
- 4) верхній, нижній береги – 20 мм; лівий берег – 30, правий – 10 мм.

Заголовки структурних частин реферату ЗМІСТ, ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ ДОДАТОК друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервалам.

Такі структурні частини реферату, як зміст; перелік умовних позначень; вступ; висновки; список літератури не мають порядкового номера. Номер розділу ставлять після слова РОЗДІЛ 1, після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи друкують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку (наприклад, 2.3. – третій підрозділ другого розділу), потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з номера розділу, підрозділу і пункту, між якими ставлять крапку (наприклад, 1.3.2 – другий пункт третього підрозділу першого розділу), потім у тому ж рядку йде заголовок пункту (пункт може не мати заголовка).

Зміст структурних частин реферату

У ВСТУПІ (*INTRODUCTION*) обґрунтовується вибір теми, визначається її новизна, практична та теоретична цінність, вказується робоча гіпотеза, основна мета та конкретні цілі, методи аналізу, зазначаються джерела ілюстративного матеріалу. РОЗДІЛ 1 (*CHAPTER 1*) носить, як правило, теоретичний характер, де дається загальне теоретичне підґрунтя того дослідження, що автор прагне зробити далі. Подаються посилання на наукові праці, в яких вже розглядалася ця проблема, дається визначення основних понять та категорій проблеми, що розглядається, характеристика основних термінів та понять, що використовуються, критичний аналіз праць інших дослідників обраної проблеми, інформація щодо історії розгляду проблеми науковцями тощо.

РОЗДІЛ 2 (*CHAPTER 2*) та інші розділи, якщо вони передбачені автором, мають більш практичний характер, де на прикладах, зібраних автором з джерел оригінального ілюстративного матеріалу доводиться робоча гіпотеза роботи та теоретичні положення, що були окреслені в Розділі I. Кожний розділ роботи закінчується стисло викладеними узагальненнями і висновками.

У ВИСНОВКАХ (*CONCLUSIONS*) підводяться підсумки дослідження стосовно доведення робочої гіпотези та даються відповіді на проблематичні питання, що були поставлені у Вступі (*INTRODUCTION*), даються рекомендації щодо практичного застосування отриманих результатів, перспективи та напрямки подальших досліджень обраної теми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ (*BIBLIOGRAPHY*) оформлюється за вимогами Державного стандарту України.

Бібліографічний опис джерел, внесених до списку, складають безпосередньо за друкованим твором або виписують з каталогів і бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв і т. ін. Завдяки цьому можна уникнути повторних перевірок,

вставок пропущених відомостей. Відомості про джерела, включені до списку, необхідно давати відповідно до вимог Державного стандарту з обов'язковим наведенням назв праць.

Допускаються лише закріплені в Державному стандарті скорочення деяких міст (- К. – “Київ”; - М. – “Москва”; - Л. – “Ленінград”; - СПб – “Санкт-Петербург”; - N.Y. – “New York”; - L. – “London”; - P. – “Paris”), назв деяких видавництв (Наук. думка; Высш. школа; Сов. энциклопедия; Рус. яз.; Oxford Univ. Press тощо) або скорочення типу “Дис. ... д-ра філол. наук”; “Автореф. дис. ... канд. філол. наук”; “Ин-т мовознавства”; Сост.; Под ред.; Т.3; Вип. 322 тощо). Більш детальну інформацію щодо згаданих вимог та допустимих скорочень можна одержати із таких стандартів: ГОСТ 7.1-84 “Библиографическое описание документа. Общие требования и правила составления”; ДСТУ 3582-97 “Інформація та документація. Скорочення слів в українській мові в бібліографічному описі. Загальні вимоги та правила”; ГОСТ 7.12-93 “Библиографическая запись. Сокращение слов на русском языке. Общие требования и правила”.

Джерела з мережі Інтернет:

- 1) <http://www.acronymfiner.com>;
- 2) <http://multitran.ru>;
- 3) <http://ukrdis.h1.ru/mu4.htm>;
- 4) Бреус Е.В. Теория и практика перевода с английского языка на русский. - М.: Изд-во УРАО, 2001, <http://www.englspace.com/dl/files/breus.zip>.

Більшість студентів та здобувачів наукових ступенів звикли укладати список використаних джерел в алфавітному порядку, хоча Державний стандарт України ДСТУ 3008-95 та ВАК України надають перевагу списку, який укладено в порядку згадування джерел в тексті наукової роботи. Проте згідно із існуючою практикою, більшість здобувачів, особливо в галузі гуманітарних наук, продовжують укладати список в алфавітному порядку, що методичними вказівками ВАК визнається допустимим. Якщо було обрано

алфавітний порядок наведення джерел у списку, то джерела розміщуються наступним чином:

а) наукові джерела в алфавітному порядку "кирилицею" (українська, російська, білоруська, болгарська мови тощо);

б) наукові джерела в алфавітному порядку "латиницею" (англійська, німецька, французька, італійська, іспанська мови тощо);

в) джерела написані іншими мовами (арабською, грузинською, японською, китайською тощо) подаються у латинській транслітерації.

В науковій роботі після "СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ" слід наводити "СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДОВІДКОВИХ ДЖЕРЕЛ" (*LIST OF REFERENCE SOURCES*), до якого вносяться словники, енциклопедії, довідники, довідкові джерела з мережі Інтернет тощо (якщо автор роботи використав вказані джерела). Посилання на ці джерела в тексті роботи та їх бібліографічний опис у списку оформлюються згідно з вимогами до посилань та бібліографічного опису наукових джерел.

Посилання (*cross-references*) та правила наведення прикладів.

При написанні наукової роботи необхідно давати посилання на джерела, матеріали, ідеї, висновки або окремі результати за темою дослідження. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо його змісту, мови, обсягу підтверджують наукову документацію автора наукового дослідження. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання.

Привласнення авторства на чужий твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, та також використання у своїх працях чужого твору без посилання на автора вважається плагіатом та суперечить Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про авторське право і суміжні права" (№ 2627-111 від

11.07.2001 року", який базується на Конституції України і складається з відповідних норм Цивільного кодексу України, законів України "Про власність", "Про кінематографію", "Про телебачення і радіомовлення", "Про видавничу справу", "Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів та фонограм" та інших законів України, що охороняють особисті немайнові та майнові права суб'єктів авторського права і суміжних прав.

Посилання згідно із діючими правилами ВАК України слід робити за системою, де у квадратних дужках після цитати, ідеї, назви матеріалу або документу вказується порядковий номер джерела у списку використаних джерел. Якщо наводиться декілька джерел, то між їх номерами ставляться крапки з комами. Якщо наводяться сторінки конкретного джерела, на які робиться посилання, то між номерами сторінок, ставиться кома або тире (якщо, наприклад, посилання робиться на сторінки з 220 по 224), а між номерами сторінок та порядковим номером джерела ставиться кома.

Наприклад:

Перформативні висловлювання були вперше виділені Дж. Остіном [76];

Термін "прагматика" може бути замінений терміном "дектика" [95, 220-224];

Як зазначає І.В. Корунець, "існують проблеми з передачею деяких українських особових/географічних назв англійською мовою" [46,14].

Значення слів або виразів беруться в лапки. Авторські випущення тексту позначаються трьома крапками у квадратних дужках [...]. напр.: *"The distribution set of the word stone [...] will include "heavy", "gray", "round", "small", "throw", "grind", and many more [...]" [131, 53].*

Посилання на використані джерела у виносках внизу сторінки, як правило, не допускаються. Внизу сторінки (під номерами) можуть бути наведені виноски, які містять коментарі до головного тексту або інші зауваження щодо його змісту, які у свою чергу можуть мати оформлені за

вказаними вище .правилами посилання на наукові або ілюстративні джерела, що зазначаються у загальному списку літератури.

Фрагменти тексту наукової роботи, які слугують ілюстративним матеріалом, друкуються курсивом. Елементи ілюстративного матеріалу (слова фрази, речення), які потребують виділення (мовні явища, що ілюструються), підкреслюються, а після наведеного фрагменту ілюстративного матеріалу робиться посилання на відповідне джерело.